

NÖBETÇİ SULH CEZA HAKİMLİĞİNE,
ANKARA

İTİRAZ EDEN :..... (TC NO:.....)

ADRES :

İDARİ PARA CEZASI MİKTARI :**Türk Lirası**

İDARİ PARA CEZASININ
TEBLİĞ TARİHİ :

İTİRAZ KONUSU : Maske takma zorunluluğuna aykırı hareket etmiş olduğum gerekçesiyle verilmiş idari para cezasına/ idari yaptırım kararına itiraz dilekçesidir.

AÇIKLAMA :1. Maske takma zorunluluğuna aykırı hareket etmiş olduğum gerekçesiyle tarafıma uygulanan idari para cezası hukuka aykırıdır. Şöyle ki; covid-19 salgını gerekçe gösterilerek uygulamaya koyulan maske takma zorunluluğu, sokağa çıkma kısıtlamaları gibi idari işlemler Anayasa ve AİHS’te bulunan temel hak ve özgürlükleri ihlal etmektedir. Anayasanın 13. maddesinde; temel hak ve özgürlüklerin özlerine dokunulmaksızın yalnızca Anayasanın ilgili maddelerinde belirtilen sebeplere bağlı olarak ve ancak kanunla sınırlanabileceği, bu sınırlamaların Anayasanın sözüne ve ruhuna, demokratik toplum düzeninin ve laik Cumhuriyetin gereklerine ve ölçülülük ilkesine aykırı olamayacağı belirtilmiştir. Maske takma zorunluluğu kanunla düzenlenmemiş, genelge ve bu genelgeler uyarınca alınan il umumi hıfzıssıhha kurulu kararlarıyla uygulamaya koyulmuştur. Nitekim T.C. İçişleri Bakanlığı, ‘81 İl Valiliğine Koronavirüs Tedbirleri Konulu Ek Genelge’’ başlıklı, 08.09.2020 tarihli bir genelge ile, ülke genelinde (meskenler hariç olmak üzere) tüm alanlarda (kamuya açık alanlar, cadde, sokak, park, bahçe, piknik alanı, sahiller, toplu ulaşım araçları, işyerleri, fabrikalar vb.) vatandaşlara istisnasız maske takma zorunluluğu getirildiğini belirtmiştir. 81 il valiliği il umumi hıfzıssıhha kurulları da, bu genelgeye istinaden meskenler hariç tüm alanlarda maske takma zorunluluğu getirildiğine dair kararlar almış ve uygulamaya koymuştur.

2.Maske takma yükümlülüğü Anayasanın 17. maddesinde yer alan ‘‘Kişinin dokunulmazlığı, maddi ve manevi varlığı’’ ile vücut dokunulmazlığı ve deneye tabi tutulmamaya ilişkin temel hak ve özgürlüklerimi ihlal etmektedir. Yukarıda belirttiğim üzere, ‘‘genelge’’ ile uygulamaya koyulan maske takma zorunluluğu Anayasaya ve AİHS’e açıkça aykırıdır. Maske takma zorunluluğunun gerekçesi olarak gösterilen genel sağlık sebebi de Anayasanın ilgili maddelerinde yer almamaktadır. Genelge uyarınca karar alan il umumi hıfzıssıhha kurulları, maske takma zorunluluğuna ilişkin kararlarında da İl İdaresi Kanunu’nun 11/C maddesi ve 1593 sayılı Umumi Hıfzıssıhha Kanunu’nun 27. ve 72. maddelerini kararlarına dayanak göstermeye çalışmaktadır. Kanun’un 72. maddesinde; 57. maddede belirtilen hastalıklardan birisi ortaya çıktığı veya ortaya çıkmasından şüphelenildiği takdirde uygulanacak önlemler sınırlı sayıda (numerus clausus) olarak sayılmıştır. Bu tedbirler arasında ‘‘maske takma’’ tedbiri, yükümlülüğü bulunmamaktadır. Ayrıca, 72. maddede atıf yapılan 57. maddede de, hangi hastalıkların mevcudiyeti durumunda 72. maddede sayılan tedbirlerin alınabileceği yine sınırlı sayıda (numerus clausus) hastalık ismi belirtilerek sınırlandırılmıştır. Bu maddede de, virüs kaynaklı hastalıklar, özellikle de koronavirüs nedeniyle meydana gelebilecek herhangi bir hastalık yer almamaktadır. Koronavirüs nedeniyle meydana gelen hastalık nedeniyle, Kanun’un 64. maddesi uyarınca, Kanun kapsamındaki tedbirlere hükmedilebileceği değerlendirilse dahi, yukarıda belirttiğim üzere maske takma zorunluluğu işbu Kanun hükümlerinde açıkça yer almadığından ve Kanun kapsamında da bulunmadığından tarafıma verilen cezaya dayanak olamayacaktır. Kanun’un 282. maddesinde; ‘‘Bu Kanunda yazılı olan yasaklara aykırı hareket edenler veya zorunluluklara uymayanlara, fiilleri ayrıca suç oluşturmadığı takdirde, ikiyüzelli Türk Lirasından bin Türk Lirasına kadar idarî para cezası verilir.’’ hükmü yer almaktadır. **Yukarıda açıkladığım üzere, maske takma zorunluluğu, tedbiri işbu Kanun’da yer almadığından maske takma zorunluluğuna aykırı hareket nedeniyle tarafıma idari para cezası uygulanması mümkün değildir.** Sulh Ceza Hakimliklerinin emsal niteliğinde olduğunu değerlendirdiği, Yargıtay 19. CD 2020/4354 E. 2020/14250 K. sayılı kararında ve bu karara karşı kanun yararına bozma talebi sonrası verdiği kararında da; maske takma

zorunluluğuna uymayan bir kişiye 1593 sayılı Kanun'un 282. maddesi uyarınca idari para cezası verilemeyeceğini açıkça belirtmiştir.

3.Genelge kapsamında alınan maske takma zorunluluğuna ilişkin kararlara dayanak oluşturulmaya çalışılan bir diğer kanun maddeleri de 5442 sayılı İl İdaresi Kanunu'nun 11/C ve 66, 1593 sayılı Kanun'un 28. ve 5326 sayılı Kabahatler Kanunu'nun 32. maddeleridir. 1593 sayılı Kanun'un 28. maddesinde; il umumi hıfzıssıhha kurulu kararlarını uygulama yetkisinin vali ve kaymakamlarda olduğu, 5442 sayılı Kanun'un 11/C maddesinde; valinin il sınırları içerisinde huzur ve güvenliği, kişi dokunulmazlığını, kamu emniyetini sağlamak amacıyla gerekli tedbirleri alabileceği belirtilmiştir. 5442 sayılı Kanun'un 66. maddesinde; “İl genel kurulu veya idare kurulları yahut en büyük mülkiye amirleri tarafından kanunların verdiği yetkiye istinaden ittihaz ve usulen tebliğ veya ilan olunan karar ve tedbirlerin tatbik ve icrasına muhalefet eden veya müşkülât gösterenler veya riayet etmeyenler, mahallî mülkî amir tarafından Kabahatler Kanununun 32 nci maddesi hükmü uyarınca cezalandırılır.” denilmektedir. Yukarıda bir ve ikinci paragraflarda açıkladığım üzere, il umumi hıfzıssıhha kurullarının maske takma zorunluluğu şeklinde aldıkları kararlar hukuka aykırıdır. **Dolayısıyla vali veya kaymakamın hukuka aykırı işbu kararları uygulama imkanı bulunmamaktadır.** Ayrıca valiler, 5442 sayılı Kanun kapsamında, ancak kanunla alınması gereken maske takma zorunluluğu şeklinde karar alma yetkisine de sahip değildir. **Tüm bunların tabii sonucu olarak; maske takma zorunluluğu, kanunların verdiği yetkiye dayanarak alınan bir karar olmadığından, 5442 sayılı Kanun'un 66 ve Kabahatler Kanunu'nun 32. maddeleri uyarınca da tarafıma idari para cezası uygulanamaz.**

4. Ülkemizin en değerli Anayasa hukukçularından Prof. Dr. Kemal Gözler de yukarıda yer verdiğimiz tespitlerle aynı doğrultuda detaylı ve kıymetli görüşlerini bildirdiği bir makale yayımlamıştır. Prof. Dr. Kemal Gözler özetle; “...korona virüs salgınıyla mücadele etmek amacıyla alınan tedbirlerin hepsi Anayasamızın güvencesi altında olan bir temel hak ve hürriyetin sınırlandırılması niteliğindedir...Türkiye’de korona virüs nedeniyle alınan tedbirlerin sadece küçük bir kısmı (örneğin 25 Mart 2020 tarih ve 7226 sayılı Kanunun geçici 1 ve 2’nci maddelerinde ve 16 Nisan 2020 tarih ve 7244 sayılı Kanunla öngörülen tedbirler) kanuna dayanmaktadır. Bu tedbirler dışındaki tedbirlerin, örneğin sokağa çıkma yasaklarının, maske takma zorunluluklarının, şehirler arası seyahat yasaklarının kanunî bir dayanağı yoktur. Bu tedbirlerin de kanunla öngörülmeleri gerekirdi. Kanunla öngörülmemiş bütün tedbirler, Anayasamızın 13’üncü maddesinde hükme bağlanan “ancak kanunla sınırlama” şartına aykırıdır... **Anayasamızın 13’üncü maddesi, temel hak ve hürriyetler sınırlandırılması için altı şart öngörmüştür. Görüldüğü gibi korona virüs nedeniyle alınan tedbirler, bu altı şarttan ilk ikisini bile yerine getiremiyorlar. Dolayısıyla daha fazla bir inceleme yapmadan Türkiye’de korona virüs nedeniyle alınan tedbirlerin Anayasamızın 13’üncü maddesine aykırı olduğunu söyleyebiliriz.**

... Türkiye’de bir salgın hastalık olsa bile, Cumhurbaşkanı bu hastalığı yeterince tehlikeli bulmayarak olağanüstü hâl ilân etmeyebilir. **Ancak bu durumda, salgın hastalıkla mücadele amacıyla alacağı tedbirlerin Anayasamızın 13’üncü maddesine uygun olması gerekir...** Görüldüğü gibi 24 Nisan 1930 tarih ve 1593 sayılı Umumi Hıfzıssıhha Kanununun 57’nci maddesinde belirli sayıda hastalık sayılmıştır. Bunların arasında hâliyle Covid-19 hastalığı yoktur. 57’nci madde “salgın hastalık” terimi kullanılmamıştır. Maddede tek tek hastalıklar sayılmıştır. Bu sayma “örneklendirici sayma” değil, Ahmet Güçlü’nün isabetle gözlemlediği gibi, “sınırlandırıcı sayma”dır [5]. Hastalıklar sayılırken “gibi”, “benzeri” tarzında başka hastalıkların da listeye eklenmesine imkân veren bir ibare kullanılmamıştır. Tersine “...hastalıklarından biri zuhur eder veya bunların birinden şüphe edilir veyahut bu hastalıklardan...” şeklinde sınırlandırıcı ibareler kullanılmıştır. 57’nci maddedeki hastalık listesi bir *numerus clausus* listedir. Bu listenin içine yorum yoluyla Covid-19 hastalığı katılamaz...**Görüldüğü gibi neresinden tutarsanız tutun, korona virüsle mücadele açısından Umumi Hıfzıssıhha Kanununu elinizde kalıyor; korona virüsle mücadele kapsamında alınan tedbirlerin hukukîliği Umumi Hıfzıssıhha Kanununun maddeleriyle açıklanamıyor...** Belirtelim ki, İl İdaresi Kanunun 11/C maddesi, Anayasamıza aykırı bir madde değildir. Valiye böyle bir *genel* görev ve bu amaçla *genel* olarak gerekli kararları ve tedbirleri alma yetkisi verilebilir. Bu tedbirler, kişilerin temel hak ve hürriyetlerine dokunmadığı ölçüde, vali tarafından alınabilir. **Ancak bu tedbirler, kişilerin temel hak ve hürriyetlerine dokunuyorsa, valinin bu tedbirleri**

alabilmesi için, bu tedbirlerin, Anayasamızın 13'üncü maddesi uyarınca ayrıca ve açıkça bir *kanunla öngörülmüş olması* ve bunların Anayasanın ilgili maddelerindeki *sebeplere dayanması* gerekir.

Temel hak ve hürriyetleri sınırlandıran bu tedbirlerin, Anayasamızın 13'üncü maddesi uyarınca, valilik kararıyla veya İçişleri Bakanı genelgesiyle veya Sağlık Bakanı kararıyla değil, kanunla öngörülmeleri gerekir. Bu tedbirler, 10 Haziran 1949 tarih ve 5442 sayılı İl İdaresi Kanununun 11/C maddesindeki “vali gereken karar ve tedbirleri alır” ibaresine dayandırılmaz. **Bu gerekli tedbirin ne olduğunun (örneğin maske takılması) ayrıca ve açıkça kanunla belirtilmesi gerekir. Örneğin maske takma zorunluluğunu öngören bir hüküm, ne 5442 sayılı İl İdaresi Kanunumuzda, ne de 1593 sayılı Umumî Hıfzıssıhha Kanunumuzda vardır. “Maske” kelimesi bu Kanunlarda geçmemektedir dahi. Dolayısıyla maske takma zorunluluğuna uymadığı gerekçesiyle kendisine idarî para cezası verilen kişilerin başvurması durumunda sulh ceza hâkimleri, maske takma zorunluluğunu öngören bir kanun hükmü olmadığı gerekçesiyle cezanın kaldırılmasına karar vermeli**

Esasen korona virüsle mücadele kapsamında alınan tedbirlerin kendisi hukuka aykırı olunca, bu tedbirlere uymayanlara uygulanan idarî yaptırım kararları da kaçınılmaz olarak hukuka aykırı hâle gelmektedir.

30 Mart 2005 tarih ve 5326 sayılı Kabahatler Kanununun “emre aykırı davranış” başlıklı 32'nci maddesine göre, “yetkili makamlar tarafından adlî işlemler nedeniyle ya da kamu güvenliği, kamu düzeni veya genel sağlığın korunması amacıyla, hukuka uygun olarak verilen emre aykırı hareket eden kişiye ... Türk Lirası idarî para cezası verilir”. **Dikkat edileceği üzere, “emre aykırı davranış” kabahatinin oluşabilmesi için kendisine aykırı davranılan emrin “hukuka uygun olması” gerekir.** Yukarıda açıklandığı gibi, Türkiye’de, korona virüs salgınıyla mücadele amacıyla alınan tedbirlerin çoğu hukuka aykırıdır.

(Prof. Dr. Kemal Gözler, <https://www.anayasa.gen.tr/korona-2.htm>)

5. Yargıtay 19. Ceza Dairesi de 2020/5700 E. 2020/19580 K. sayılı kararında aşağıdaki ifadelerle maske takma zorunluluğunun hukuka ve Anasyaya aykırı olduğuna karar vermiştir.

“...1593 sayılı Kanun'un 72. maddesinde, salgın ve bulaşıcı hastalıklardan birinin görülmesi veya şüphelenilmesi halinde uygulanabilecek tedbirler, yine sınırlı sayıda sayılmak suretiyle (numerus clausus) düzenlendiği, ancak bu tedbirler arasında "maske takma tedbiri/yükümlülüğü" nün bulunmadığı; Bu sebeple, Kanun'un 282. maddesinde bu Kanun'da yazılı yasaklara aykırı hareket edenlere veya zorunluluklara uymayanlara idari para cezası uygulanacağı, "maske takma tedbiri/yükümlülüğü", bu Kanunda sayılan bir yasak veya zorunluluk olmadığından; "maske takma tedbirine aykırılık" eylemi nedeniyle 1593 sayılı Kanun'un 282. maddesinin uygulanamayacağı sonucuna varılmıştır...”

Kararın muhalefet şerhinde ise ayrıntılı olarak Prof. Dr. Kemal Gözler'in de belirttiği aşağıdaki hususlara yer verilmiştir. “...mer'i hukuk sistemimizde maalesef kanuni dayanağının bulunmaması sebebiyle maske takma mecburiyetini ihlalden dolayı hiçbir makam veya mercii tarafından idari para cezası verilemeyeceği yönündedir. Zira ne 5326 sayılı Kabahatler Kanununda, ne 1593 sayılı Umumi Hıfzıssıhha Kanununda, ne 5442 sayılı İl İdaresi Kanununda, ne de başka bir Kanunda “maske takma mecburiyeti” getirilmesine dair bir hüküm vardır. Dolayısıyla maske takma mecburiyetinin ihlal edildiği gerekçesiyle idari para cezası kesilmesi için gerekli kanuni dayanak ve hukuki alt yapı bulunmamaktadır.

Türk hukukunda, maske takma mecburiyeti getirilebilmesi için kanunlarımızın herhangi bir idari makama verdiği bir yetki yoktur. Hele açık bir şekilde verilmiş bir yetki hiç yoktur. **İdari makamlara verilmiş böyle bir kanuni yetki açık veya örtülü olarak yok iken idarenin bu mecburiyeti koyması en başta idare hukukunun en temel ilkesi olan “idarenin kanuniliği” ilkesine ters düşmektedir.**

Dolayısıyla her ne kadar maske mecburiyetinin, hastalığın yayılmasını önlemek için yani kamu yararı gerekçesiyle alınmış olduğu aşikar olsa da, **bu mecburiyetin kanuni dayanağı bulunmamaktadır.** İşlemin amaç unsuru olan kamu yararı, tek başına o işlemi hukuka uygun hale getirmeye yetmemektedir. İdare, yasa koyucunun koyduğu kurallara en başta kendisi uymalıdır, aksi durumda kamu yararını sağlamak isterken hukuk dışına çıkılabilir. **İdari işlemlerin hukuka uygun olması için; amaç unsuru dışında yetki, şekil-usul, sebep**

ve konu unsurlarının tümünün hukuki olması ve kümülatif olarak bir arada bulunması şarttır. Bu beş unsurdan biri bile hukuka aykırı ise yapılan işlem hukuken sakat hale gelmektedir.

Bir an için kanunlarımızın idareye maske takma mecburiyeti koyma hususunda zımni de olsa bir yetki verdiği kabul edilse bile, 5326 sayılı “emre aykırı davranış” başlıklı Kabahatler Kanunun 32/2. maddesindeki “ilgili kanunda açıkça hüküm bulunması” koşulu(2) karşılanmadığından (yani hiçbir Kanunumuzda salgın hastalıklarda maske takma mecburiyeti olduğuna dair ya da ilgili idari makam tarafından maske takma mecburiyeti getirilebileceğine dair sarih bir hüküm bulunmadığından); maske takmama bir kabahat olarak nitelendirilemez ve ihlali halinde idari para cezasına hükmedilemez.

Dolayısıyla örtülü olarak, idarenin maske takma mecburiyeti koyulabileceği varsayılsa dahi, bu mecburiyetin ihlali halinde 5326 sayılı Kabahatler Kanunu m. 32/2 gereği “açık kanuni dayanak bulunması koşulu” gerçekleşmediğinden dolayı, maske takma mecburiyetinin ihlali “müeyyidesiz” bir idari düzenlemedir... COVID-19 ile mücadele kapsamında alınan tedbirlerin ve bu bağlamda maske takma mecburiyeti getirilmesi tedbirinin meşruiyeti, COVID 19 ile mücadele açısından çok yetersiz olan Umumî Hıfzıssıhha Kanununa dayandırılmaz... Kamusal alanlarda maske takma yükümlülüğü getiren il umumî hıfzıssıhha kurulu kararları incelendiğinde; kanuni dayanak olarak 1593 sayılı Umumi Hıfzıssıhha Kanununun 27. ve 72. maddelerinin yanı sıra, 10 Haziran 1949 tarih ve 5442 sayılı İl İdaresi Kanununun 11/C maddesi ile 66. maddesinin de kurul kararlarında zikredildiği gözlemlenmektedir... 5442 sayılı İl İdaresi Kanununun 11/C maddesi incelendiğinde görüleceği üzere bu maddede de, valilere salgın hastalık veya genel sağlık sebebiyle maske takma mecburiyeti getirebilme yetkisi veren açık bir hüküm yoktur. Temel hak ve hürriyetlerin sınırlandırıldığı her durumda dar yorum yapılır. Maddede “kamu esenliğinin sağlanması”nın “valinin ödev ve görevleri” arasında olması ve “bunları sağlamak için vali gereken karar ve tedbirleri alır” ifadesinin bulunması, valinin maske takma mecburiyeti koyabileceği veya kişilerin temel hak ve hürriyetlerini sınırlandıran diğer tedbirleri alabileceği anlamına gelmemektedir. Hukukumuzda özgürlük asıl, sınırlama istisnadır. İstisna olan yasakların ve yükümlülüklerin, kanunlarda ayrıca ve açıkça öngörülmesi gerekir. Ayrıca istisnalar dar yorumlanmalıdır. Unutulmamalıdır ki Anayasamızın 13. maddesine göre, yukarıda açıkladığımız gibi Türkiye’de temel hak ve hürriyetler, valilik kararıyla değil, “ancak kanunla sınırlanabilir”... **Temel hak ve hürriyetleri sınırlandıran bu tedbirlerin, Anayasamızın 13. maddesi uyarınca, valilik kararıyla, İçişleri Bakanı genelgesiyle veya Sağlık Bakanı kararıyla değil, kanunla öngörülmeleri gerekmektedir... Örneğin sokağa çıkma yasağı, maske takma mecburiyeti, yurtlarda (14 günlük) zorunlu tecrit, şehirlerarası seyahat yasağı, iş yerlerinin belli saatlerde veya günlerde kapatılması, okulların uzaktan on-line eğitime dönmesi gibi bir çok uygulama temel hak ve özgürlükleri sınırlamaktadır...**

5237 sayılı Türk Ceza Kanunu’nun tanzim edilmesine büyük katkısı olan Prof. Dr. Adem Sözüer de; maske cezalarının tahsil edilemeyeceğini, maske zorunluluğunun kanuni dayanağı olmadığını vurgulayan bir başka hukukçu olmuştur.

6.Genelge ve umumi hıfzıssıhha kurulu kararları ile maske takma zorunluluğu getirilmesi, Anayasa ve iç hukuka olduğu gibi uluslararası hukuka da aykırıdır. Bu zorunluluk; Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi ve ek protokolleri, BM İnsan Hakları Evrensel Bildirgesi, İnsan Hakları ve Biyotıp Sözleşmesi hükümleri ve bu sözleşmelerde korunan temel hak ve özgürlükleri de açıkça ihlal etmektedir.

Yukarıda açıkladığım üzere; maske takma zorunluluğunun kanuni dayanağı bulunmamaktadır. Genelge ile getirilen bu yükümlülük temel insan hak ve özgürlüklerini, en başta nefes alma özgürlüğünü, yaşam hakkını ihlal etmektedir.

Görüldüğü üzere maske takma zorunluluğu uygulaması hukuka aykırı olduğundan bu zorunluluğa aykırı hareket edenlere uygulanacak idari yaptırımlar da hukuka aykırıdır. Cezanın iptal edilmesi gerekmektedir.

Ayrıca maske takma zorunluluğunun hukuki temeli olmadığı gibi hiçbir bilimsel temeli de bulunmamaktadır. Maskenin virüs geçişini engellemede etkili olduğunda dair tek bir bilimsel çalışma dahi bulunmazken insan vücuduna ve sağlığına kısa ve uzun vadeli zararlı olduğuna dair onlarca çalışma bulunmaktadır. Maskenin vücut

bütünlüğüne zararlı bir malzeme olduğu bilimsel olarak da ispatlanmıştır. Bu bilimsel çalışma ve yayınlardan bir kısmı dilekçe ekinde yer almaktadır.

Maske hakkında ana itiraz noktalarını özetle şunlardır;

- A.** Maskeler oksijen kısıtlaması ve içeriğindeki kanserojen kimyasallar ve tekstil ürünü olduğu için kumaştan ayrılarak solunacak (akciğerlerin dokularına işleyecek) türlü yabancı partiküller nedeniyle sağlığa zararlıdır. Üretim kalite standardizasyonu, kullanım süreleri bakımından ayırım olmadan ne çocuklara, ne gençlere ne yaşlılara, ne sağlıklı ne de hasta insanlara güven verici bir malzeme olarak önerilemez.
- B.** Maskelerin Bilim kurulunun önerdiği gibi 3 yaşından itibaren tüm çocuklarda kullanılmasını gerektirecek semptomatik / asemptomatik bulaş ispatlanamamıştır. Ayrıca astım vb. sağlık sorunları bulunan çocuklara diğer Avrupa ülkelerinde tıbbi muafiyet sağlanmaktadır.
- C.** Bilim Kurulu öneride bulunmadan önce çocuk popülasyonunda (ve okul ortamında) enfeksiyon ve komplikasyon oranlarını araştırmış ve bunu resmi bir şekilde raporlamış mıdır?
- D.** Bilim Kurulu, hiçbir bilimsel çalışma olmayan 3 yaşından itibaren saatler boyunca çıkarmamak üzere maske takılmasının sağlık için olumsuz etkisi olmadığını kanıtlayan yayınları gösterebilir mi? Bu girişilen deneyin sonuçları hakkında surveyans yapılmakta, maske takılmaya başladıktan sonra çocukların doktor/hastane ziyaret oranlarında herhangi bir artış olup olmadığını takip edilmiş midir?
- E.** Profesyonel kullanımda dahi N95 ve cerrahi maskelerin hava sızdırdığı yayınlarla belgeli iken viral bulaşın, hastalık semptomu dahi göstermeyen sağlıklı insanlara maske taktırılarak önlenmeye çalışılmasının ardındaki mantık bilimsel olarak izah edilmelidir.
- F.** Maskenin cerrahi ortamda kullanımda dahi net bir faydasının olmadığı kanıtlanmış iken genel toplumda koruyuculuk iddiası hangi bilimsel kanıtlara dayandırmaktadırlar?
- G.** Maskenin değil bulaşı önlemek, üzerinden bürünen diğer türlü patojenlerle birlikte hedef virüs veya bakteriyi de etrafa yayma aracı haline gelebileceği literatürde/ bilimsel çalışmalarda yazarken, Bilim Kurulu hangi bilimsel gerekçe ile halka maske kullanımını önermiştir?
- H.** Maske kullanımının çevreyi geri dönüşümü en zor materyallerden biri olan plastik kirliliğine mahkum etmesini ve bunun halk ve doğa sağlığı için oluşturacağı yükü nasıl açıklamaktadır?
- I.** Kaliforniya Stanford Üniversitesi'nde istatistik ve epidemiyoloji ile halk sağlığı uzmanı ve aynı zamanda Dünya'nın en çok alıntı yapılan bilim insanı, Profesör Michale Levitt, Nobel kimya ödülü sahibi ve aynı zamanda Stanford Üniversitesi'nde biyofizikçi, Alman profesörler Karin Möllig, Sucharit Bhakdi, Knut Wittkowski ve Stefan Homburg ve Dr. Mike Yeadon (Pfizer eski başkan yardımcısı ve bilimsel direktörü) dahil çok sayıda ünlü bilim insanı ve doktor koronavirüs salgınının mevsimsel gripten bir farkı bulunmadığı konusunda hem fikirdir.
- J.** Koronavirüs salgını nedeniyle öldüğü belirtilen insanlar üzerinde yapılan otopsilerde, özellikle Almanya'da adli tıp bilimcisi Prof. Klaus Püschel tarafından Hamburg'ta yapılan otopsilerde, ölümlerin neredeyse tamamının önceden var olan ciddi hastalıklardan kaynaklandığı, ölen insanların neredeyse tamamının İtalya'da olduğu gibi çok ileri yaşta olduğu, ortalama yaşam süresinin üzerinde bir yaşta öldükleri tespit edilmiştir.
- K.** Ayrıca koronavirüs salgını (!) tespit eden PCR testlerini geliştirdiğini iddia eden ve DSÖ'ye kabul ettirip pandemi ilan edilmesine neden olan Alman virolog Christian Drosten, virüsü daha izole etmeden, eski SARS virüsü üzerinden geliştirdiği ve mucidinin dahi hastalık teşhisinde kullanılamaz dediği per testleri ile bir salgın hikayesi oluşturulmasına neden olmuştur.

Ayrıca;

T.C. İçişleri Bakanlığı'nın 81 İl Valiliği'ne "COVID-19 TEDBİRLERİ" başlığı ile gönderdiği maske takma zorunluluğu getirilen, 04.08.2020 tarihli ek genelgeye karşı Muammer Karabulut tarafından Danıştay'da dava açılmış (**maske davası**) ve dava Danıştay 10. Dairesinde 2020/4961 dosya numarası ile şuan tetkik hakiminin incelemesinde olup devam etmektedir. İnşallah Danıştay'dan gelecek olumlu karar sonucunda ülkemizde uygulanan "maske deneyi" sona erecektir. Vatandaş olarak inşallah bu maske deneyi zulümden hep birlikte kurtulacağız.

SONUC/İSTEM: Yukarıda açıkladığım nedenlerle, tarafıma yazılan/...../2021 tarihli hukuki ve bilimsel dayanaktan yoksun, Anayasaya, İnsan Haklarına, yasalara, uluslararası sözleşmelere açıkça aykırılık teşkil eden idari para cezasının iptalini ve kararın kaldırılmasını, saygılarımla talep ederim.

DELİLER: Ek 1 (Maskenin Zararları Hakkında Bilimsel Çalışmalar/ Kanıtlar ve Belgeler)

...../...../2021
İsim Soy isim İmza

Adres: